

der ikke har anden Indtægt end Aldersrenten, maksimalt kan antages at ville naa op paa i indeværende Aar, og som, naar det drejer sig om Ægtepar, der begge oppebærer Aldersrente, skønnes at ligge omkring 2 800 Kr., og for en ugift Aldersrentenyders Vedkommende omkring 1 800 Kr. Disse Indkomstbeløb gradueres nedefter for Skatteyderne henholdsvis i Provinsbyerne og Landkommunerne med samme Intervaller, som anvendes ved den tilsvarende Graduering af de skattefri Fradrag efter Reglerne i Statskattelovens § 8. De saaledes udfundne Beløb har man derefter som en Art Normalindkomst benyttet som Udgangspunkt for Gradueringen af den her omhandlede Nedsættelse, idet man har bestemt Overgrænsen for de Indkomster, der berettiger til Nedsættelse, ved til Normalindkomsten at lægge for Forsørgeres Vedkommende hele det Beløb, hvormed Normalindkomsten overstiger den nugældende Grænse for Statsindkomstbeskatningen og for Ikke-Forsørgeres Vedkommende Halvdelen af det tilsvarende Forskelsbeløb. Forskellen mellem den saaledes fastlagte Maksimalindkomst og Skatteyderens efter de almindelige Regler opgjorte skattepligtige Indkomst er foreslaaet sat som Maksimum for Nedsættelsen, saaledes at denne aftager jævnt med den stigende Indkomst.

Bestemmelsen er foreslaaet som gældende alene for Skatteaaret 1948—49.

I de Beløb 2 800 Kr. og 1 800 Kr., der som Normalindkomst er valgt som Udgangspunkt for Nedsættelsesberegningerne, er ikke indbefattet de særlige Hjælpeleshedstillæg og Blindetillæg, der med Hjæmmel i Folkeforsikringsloven og Forsørgsloven i visse Tilfælde kan ydes saavel Invalider som Al-

dersrentemodtagere og kronisk Syge. Saadanne Tillæg vil altsaa kunne bringe de rene Understøttelsesindkomster op over det forudsatte Niveau, og vil kunne afsvække Virkningen af de foreslaaede Lempelsesregler væsentligt netop i de Tilfælde, hvor Lempelse er mest paakrævet.

Man har derfor ment at burde foreslaa en Bestemmelse, hvorefter saadanne Tillæg overhovedet ikke skal medregnes til den skattepligtige Indkomst. Det drejer sig her ikke om Understøttelser til Dækning af de almindelige Leveomkostninger, saaledes som den almindelige Aldersrente og Invalidere, der som foran nævnt ikke kan gøres principielt skattefri, men der er her Tale om Ydelser til Dækning af de specielle Udgifter til Hjælp og Pleje, der er nødvendiggjort af de paagældendes fysiske Defekter, altsaa en Særudgift for disse Personer, som i sig selv betyder en forringet Skatteevne, og det maa derfor forekomme naturligt helt at fritage disse Ydelser for Beskatning.

Bestemmelsen, der er foreslaaet som gældende indtil videre, er ved Forslagets § 2, Nummer 2 formuleret som en Tilføjelse til Bestemmelserne i Lovbekendtgørelsens § 12, Stk. 1, hvorved der hjemles Skattefrihed for en Række under Litra a—h opregnede Indtægter af speciel Karakter, hvortil de her omhandlede Ydelser føjes som nyt Litra i:

De Provenutab, der maa forventes som Følge af de ved § 2 foreslaaede Bestemmelser, anslaaes at ville beløbe sig for Statsindkomstskattens Vedkommende til 5—6 Mill. Kr. og for den fælleskommunale Indkomstskats Vedkommende til 3—4 Mill. Kr.